368L0364

Nr L 260/6 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 22.10.68

RÅDETS DIREKTIV

av den 15 oktober 1968

med detaljbestämmelser om övergångsåtgärder för egenföretagare inom detaljhandeln (ur ISIC-grupp 612)

(68/364/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54.2, 57, 63.2 och 66 i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten (1), särskilt avdelning V andra och tredje stycket i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster (2), särskilt avdelning VI i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (3),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (4), och

med beaktande av följande:

Förutom upphävande av begränsningar påpekas i de allmänna handlingsprogrammen nödvändigheten av att undersöka, huruvida ett ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och övriga kompetensbevis och huruvida en samordning av lagar och andra författningar om tillstånd att påbörja och utöva verksamheten i fråga skall ske före, samtidigt med eller efter begränsningarnas upphävande samt huruvida, om så krävs, övergångsåtgärder bör vidtas i avvaktan på ett sådant erkännande eller sådan samordning.

Inte i alla medlemsstater är rätten att påbörja och utöva verksamhet inom detaljhandeln underkastad några villkor; i vissa fall råder frihet att påbörja och utöva dessa former av verksamhet, i andra fall föreligger stränga bestämmelser som innebär att rätten att påbörja och utöva dessa former av verksamhet är underkastad krav på formella kvalifikationer.

Vid den tidpunkt då de allmänna handlingsprogrammen godkändes fann rådet vad gäller detaljhandeln att samordningen och erkännandet medför problem vars lösning kräver ett detaljerat förberedelsearbete.

Det är därför inte möjligt att genomföra den föreskrivna samordningen samtidigt med att begränsningarna upphävs; sådan samordning skall ske vid en senare tidpunkt.

Då någon sådan omedelbar samordning inte finns, verkar det ändå vara önskvärt att underlätta att uppnå etableringsfriheten och friheten att erbjuda tjänster inom de nämnda verksamhetsformerna genom att vidta de övergångsåtgärder som avses i de allmänna handlingsprogrammen, särskilt i syfte att undvika att medborgarna i de medlemsstater där det inte ställs några villkor för påbörjande av sådan verksamhet utsätts för utomordentliga svårigheter.

För att förebygga en sådan utveckling bör det främsta syftet med övergångsåtgärderna vara att de värdländer, där det finns bestämmelser för rätten att påbörja nämnda former av näringsverksamhet, godtar det faktiska utövandet av denna näring i en annan medlemsstat än värdlandet under en rimlig period, som är tillräckligt näraliggande i tiden för att i de fall då någon föregående utbildning inte krävs garantera att personen i fråga förfogar över samma yrkeskunskaper som krävs av värdlandets egna medborgare.

Värdlandets föreskrifter kommer att tillämpas i syfte att avgränsa den bransch som avses i sista stycket i artikel 4.1 i detta direktiv.

De övergångsåtgärder som redan antagits täcker bl.a. de former av verksamhet som utövas av handelsagenter som bedriver partihandelsförsäljning i form av auktion för andras räkning. Bestämmelserna om dessa övergångsåtgärder kan göras tillämpliga på detaljhandelsförsäljning som sker genom auktion.

De övergångsåtgärder som föreskrivs i detta direktiv är tillämpliga på egenföretagares verksamhet inom detaljhandeln som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv av den 15 oktober 1968 (5) om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster vad gäller egenföretagares verksamhet inom detaljhandeln (ur ISIC-grupp 612).

(1) EGT nr 2, 15.1.1962, s. 36/62.
(2) EGT nr 2, 15.1.1962, s. 32/62.
(3) EGT nr 187, 9.11.1965, s. 2919/65.
(4) EGT nr 199, 20.11.1965, s. 3014/65.

(5) EGT nr L 260, 22.10.1968, s. 1.

På grund av de olika medlemsstaternas skiftande uppfattningar om vissa verksamhetsformer kan det inträffa att en verksamhet som i en stat anses höra till detaljhandeln i en annan stat kan anses tillhöra livsmedels- och dryckesvaruindustrin. För att undanröja de svårigheter som kan uppstå till följd av dessa skillnader bör i varje enskilt fall hänvisning ges till definitionerna i värdlandets lagar och andra författningar för att avgöra vilket direktiv om övergångsåtgärder som bör tillämpas.

I fråga om de stater där rätten att påbörja verksamheten i fråga inte är underkastad några bestämmelser bör, för att undvika ett oproportionerligt inflöde till dessa stater av personer som inte kan uppfylla de villkor som fastställts för rätten att påbörja och utöva dessa former av verksamhet i ursprunglandet, dessa stater bemyndigas att, där så är lämpligt, vad gäller en eller flera verksamhetsformer av medborgarna från andra medlemsstater kräva att de kan förete bevis om att de är kompetenta att utöva verksamheten i fråga i ursprungslandet.

Största försiktighet bör emellertid iakttas vid beviljandet av dessa bemyndiganden eftersom de skulle kunna utgöra ett hinder för den fria rörligheten om de beviljades alltför generellt. De bör därför begränsas såväl beträffande deras giltighetstid som deras räckvidd, och kommissionen bör anförtros uppgiften att bevilja dessa bemyndiganden i enlighet med vad som allmänt stadgas i fördraget vad gäller förvaltning av skyddsåtgärder.

Huvudsyftet med de åtgärder som avses i detta direktiv kommer att försvinna så snart som samordning uppnåtts vad gäller rätten att påbörja och utöva verksamheten i fråga och ömsesidigt erkännande uppnåtts vad gäller utbildnings- och examensbevis och övriga kompetensbevis.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall i överensstämmelse med bestämmelserna nedan besluta om följande övergångsåtgärder för rätten att etablera sig och erbjuda tjänster inom sina territorier vad gäller de fysiska personer eller bolag eller enskilda firmor som omfattas av avdelning I i de allmänna handlingsprogrammen (här nedan kallade förmånstagarna) och som vill utöva de former av verksamhet som egenföretagare som avses i punkt 2.

2. Verksamheterna i fråga är de som omfattas av rådets direktiv av den 15 oktober 1968 om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som egenföretagare inom detaljhandeln (ur ISIC-grupp 612) med undantag för de former av verksamhet som utövas av handelsagenter som bedriver detaljhandelsförsäljning i form av auktion för andras räkning.

3. Den yrkesverksamhet som utövas av handelsagenter som bedriver detaljhandelsförsäljning i form av auktion för andras räkning regleras vad gäller övergångsåtgärder av bestämmelserna i artikel 2 och följande i rådets direktiv av den 25 februari 1964 (1) med detaljbestämmelser om övergångsåtgärder för verksamhet inom partihandeln och verksamhet som handelsagent inom handel, industri och hantverk.

Artikel 2

I de fall då vissa former av verksamhet enligt en medlemsstats lagar och förordningar inte ingår i detaljhandeln utan snarare i livsmedelsindustrin eller dryckesvaruindustrin skall hithörande direktiv med detaljbestämmelser om övergångsåtgärder på området i fråga tillämpas på dessa verksamhetsformer i den medlemsstaten.

Artikel 3

De medlemsstater där rätten att påbörja eller utöva sådan verksamhet som avses i artikel 1.2 är avhängig av innehav av vissa kvalifikationer skall se till att de förmånstagare som ansöker om detta erhåller upplysningar om reglerna för den yrkesverksamhet som de avser att utöva innan de etablerar sig eller innan de börjar utöva sådan verksamhet på temporär basis.

Artikel 4

1. I de fall då rätten att påbörja eller utöva någon av de former av verksamhet som avses i artikel 1.2 i en medlemsstat är avhängig av innehav av allmänna, merkantila eller yrkesmässiga kunskaper och färdigheter skall denna medlemsstat som tillräckligt bevis på detta godta det faktiska utövandet av verksamheten i fråga i en annan medlemsstat under någon av följande perioder:

a) Tre på varandra följande år antingen i självständig ställning eller i ledande befattning.

b) Två på varandra följande år antingen i självständig ställning eller i ledande befattning i de fall då förmånstagaren kan styrka att han för verksamheten i fråga har erhållit föregående utbildning genom att förete ett av staten erkänt intyg eller har en utbildning som enligt behörig yrkes- eller handelsorganisation till fullo uppfyller de krav som denna fastställt.

c) Två på varandra följande år antingen i självständig ställning eller i ledande befattning i de fall då förmånstagaren kan styrka att han utövat verksamheten i fråga i minst tre år i en icke självständig ställning.

d) Tre på varandra följande år i en icke självständig ställning i de fall då förmånstagaren kan styrka att han för verksamheten i fråga har erhållit föregående utbildning genom att förete ett av staten erkänt intyg eller har en utbildning som enligt behörig yrkes- eller handelsorganisation till fullo uppfyller de krav som denna fastställt.

Värdlandet kan i den mån som det krävs av de egna medborgarna av andra medlemsstaters medborgare kräva att verksamheten i fråga bör ha utövats och yrkesutbildningen ha förvärvats inom samma bransch (eller i en besläktad bransch) som den inom vilken förmånstagaren vill etablera sig i värdlandet.

(1) EGT nr 56, 4.4.1964, s. 857/64.

2. I de fall som avses i punkt 1 a och c skall utövandet av verksamheten inte ha upphört mer än tio år före dagen för den ansökan som avses i artikel 6.2. I de fall då en kortare period fastställts i en medlemsstat för de egna medborgarna kan emellertid den perioden även tillämpas på förmånstagarna.

Artikel 5

1. I de fall då rätten att påbörja sådan verksamhet som avses i artikel 1.2 inte är avhängig av innehav av allmänna, merkantila eller yrkesmässiga kunskaper eller färdigheter kan den staten om allvarliga svårigheter uppstår vid tillämpningen av det rådsdirektiv som avses i artikel 1.2 begära kommissionens medgivande att, för en begränsad period och för en eller flera former av närmare angiven verksamhet, av de medborgare i andra medlemsstater som vill utöva dessa former av verksamhet inom dess territorium kräva bevis om att de har de kvalifikationer som krävs för att utöva sådan verksamhet antingen i självständig ställning eller i ledande befattning i det senaste hemvistlandet.

Denna befogenhet skall inte utövas på den som kommer från ett land där rätten att påbörja verksamheten i fråga inte är avhängig av innehav av särskild kunskap eller på den som bott minst fem år i värdlandet.

2. Efter att ha erhållit en hemställan från den berörda medlemsstaten med uppgift om de skäl som denna grundar sig på skall kommissionen genast specificera de villkor på vilka medgivandet i punkt 1 i föreliggande direktiv ges och lämna detaljerade regler för tillämpningen av medgivandet.

Artikel 6

1. Med utövare av näringsverksamhet i ledande befattning i den bemärkelse som anges i artikel 4 och 5 avses den som har varit verksam på ett industri- eller handelsföretag inom aktuell näringsverksamhet

a) antingen som företagsledare eller filialchef, eller

b) som ägarens eller företagsledarens ställföreträdare, i de fall då denna befattning är förknippad med ansvar som är likvärdigt med ägarens eller företagsledarens ansvar, eller

c) i direktörsbefattning med arbetsuppgifter av kommersiell natur och med ansvar för minst en avdelning inom företaget.

2. Bevis för att villkoren i artikel 4.1 eller i artikel 5.1 är uppfyllda skall utgöras av intyg utfärdade av behörig myndighet eller behörigt organ i det senaste hemvistlandet, som vederbörande skall förete som stöd för ansökan om tillstånd att utöva verksamheten eller verksamhetsformerna i fråga i värdlandet.

3. Medlemsstaterna skall inom den tid som anges i artikel 8 utse de myndigheter och organ som är behöriga att utfärda dessa intyg och genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Artikel 7

Detta direktiv skall tillämpas, till dess bestämmelser om samordning av de nationella föreskrifterna om tillstånd att påbörja och utöva verksamhetsformerna i fråga trätt i kraft.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom sex månader efter dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall se till att till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 15 oktober 1968.

På rådets vägnar
G. SEDATI
Ordförande